

Je li moguć kulturni dizajn razvoja?

Prof. dr. sc. Vjeran Katunarić
Odjel za sociologiju, Sveučilište u Zadru

gost je tribine koja će se održati
u **petak 6. travnja 2018. godine u 11.15 sati**,
u predavaonici 138 na Filozofskom fakultetu u Rijeci,
Sveučilišna avenija 4 (Kampus na Trsatu)

Moderatorica tribine:
Izv. prof. dr. sc. Nena Rončević,
članica **Universitasa**

U predavanju se polazi od dvije osnovne pretpostavke. Prvo, razvoj se može razmatrati u rasponu između dviju krajnosti. Jednu krajnost ilustrira primjer katastrofe stanovništva Uskršnjih otoka, a drugu uspješna samoodrživost malih naroda, poput *ekodemije* Inuita, odnosno Nanavuta u Kanadi. Međutim, „rješenje malih naroda“ (Boldley), koje je svojstveno zamišljanjima utopijskih zajednica od Morusa preko Rousseaua do Bouldinga, nije prikladno za primjenu u globalnim razmjerima. Štoviše, veliki i složeni sustavi u vrijeme dubljih kriza razvoja obično naginju distopiji, od fašizma i staljinizma do bezobzirne diktature neoliberalnog modela tržišta. Druga je pretpostavka da ekološki problemi nameću globalna rješenja, ali dvosmislena i u biti ovisna o volji vodećih igrača (vlada i korporacija). Rješenja mogu pogodovati uvođenju globalnog režima „čvrste ruke“, dakle distopijskog karaktera, a mogu pogodovati, pod uvjetom uvođenja dubljih promjena, čija je izvedivost upitna, uspostavljanju demokratskog odlučivanja na globalnog razini, međuzavisnosti i miru. Predložka za takav sustav nema u povijesti, osim analogije s rješenjima „malih naroda“.

U drugom dijelu predavanja bit će iznesene glavne točke kulturnog dizajna razvoja, te neke (samo)kritičke primjedbe. Na koncu i umjesto zaključka, bit će predloženo objašnjenje zbog čega i dalje uspijevaju, u cjelini gledano, najlošiji projekti, u osnovi antikulturni (antiholistički), poput neoliberalnog „modela kapanja“ (*trickle down*), od kojih najveću korist ima sve manji dio društva.